

Sygnatura akt I C 37/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

J., dnia 17 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Jaworze I Wydział Cywilny w następującym składzie:

Przewodniczący: SSR Dorota Bargiel-Małachowska

Protokolant: stażysta Kinga Gaj

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2016 r. w Jaworze

sprawy z powództwa (...) S.A. z siedzibą w W.

przeciwko Z. Ł.

o roszczenia z umowy pożyczki

I. zasądza od pozwanego Z. Ł. na rzecz strony powodowej (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 912,43 zł (dziewięćset dwanaście złotych 43/100 grosze) wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 13 listopada 2015 roku do dnia 17 marca 2016 roku;

II. dalej idące powództwo oddala;

III. świadczenie opisane w punkcie I rozkłada na 6 rat:

- pierwszych 5 rat w wysokości po 150 zł,
- rata 6 w wysokości 162,43 zł powiększona o odsetki ustawowe za opóźnienie liczone od kwoty 912,43 zł od dnia 13 listopada 2015 roku do dnia 17 marca 2016 roku,

płatne do 30 – tego każdego kolejnego miesiąca wraz z dalszymi odsetkami ustawowymi za opóźnienie na wypadek opóźnienia w płatności którejkolwiek z rat, począwszy od kwietnia 2016 roku;

I. zasądza od pozwanego na rzecz strony powodowej kwotę 227 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 37/16

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 13 listopada 2015r. wniesionym pierwotnie w elektronicznym postępowaniu upominawczym strona powodowa (...) S.A. w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego Z. Ł. kwoty 912,43 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty.

Na uzasadnienie swojego stanowiska strona powodowa podała, że wiarygodność dochodzona pozwem wynika z umowy pożyczki numer (...), z warunków której pozwany nie wywiązał się. Na kwotę objętą pozwem złożyły się zatem: kwota 666,64 zł tytułem niespłaconego kapitału, 7,40 zł tytułem skapitalizowanych odsetek umownych/kredytowych liczonych od kwoty kapitału 666,64 zł od dnia następnego po dniu zapłaty ostatniej raty pożyczki to jest od 25.09.2015r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu to jest do dnia 09.11.2015r., 75 zł tytułem przekazania sprawy do windykacji, opłata przygotowawcza w łącznej wysokości 103,39 zł, opłata administracyjna w kwocie 60 zł.

Na rozprawie w dniu 17 marca 2016r. pozwany przyznał okoliczności faktyczne zawarte w pozwie. Powołując się jednocześnie na swoją trudną sytuację finansową wniósł o rozłożenie spłaty pożyczki na raty.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19 września 2014r. Z. Ł. zawarł z (...) S.A. w W. umowę pożyczki nr (...) na kwotę 2.000 zł z oprocentowaniem w wysokości 9% rocznie. Pożyczka udzielona została na 12 miesięcy. Zgodnie z umową pożyczkobiorca zobowiązał się do spłaty pożyczki poprzez wpłatę rat kapitałowych i odsetkowych, powiększonych o opłatę administracyjną i opłatę przygotowawczą oraz ewentualne koszty dodatkowe zgodnie z harmonogramem.

W świetle zapisów umowy opłata przygotowawcza wynosić miała 390 zł i miała zostać rozdzielona proporcjonalnie do liczby rat pożyczki. Obejmować miała ona poniesione przez pożyczkodawcę koszty czynności związanych z przygotowaniem umowy pożyczki, na które złożyć się miały: koszty obsługi, dostarczenia i podpisania umowy pożyczki u klienta, bez konieczności wizyty w biurze pożyczkodawcy, badania zdolności klienta do spłaty pożyczki.

Opłata administracyjna w wysokości 15 zł pobierana była w związku z czynnościami związanymi z zarządzaniem konta umowy pożyczki, monitorowaniem terminowości obsługi pożyczki, obsługą wniosków klienta, a także usługi contact center dla klienta oraz wysyłki komunikatów sms.

W przypadku opóźnienia klienta w spłacie rat pożyczki pożyczkodawca był uprawniony do podjęcia działań upominawczych – windykacyjnych zgodnie ze wskazaną kolejnością, których koszt każdorazowo ponosić miał klient w następującej wysokości: koszt przygotowania i wysyłki pierwszego monitu – 25 zł, koszt przygotowania i wysyłki wezwania do zapłaty – 49 zł, koszt przygotowania i wysyłki ostatecznego wezwania do zapłaty – 49 zł, koszt przekazania sprawy do windykacji – 75 zł. Podjęcie kolejnych działań upominawczych nastąpić miało w przypadku bezskuteczności poprzednich działań i dalszego opóźnienia się klienta ze spłatą zobowiązań. Łącznie koszty ponoszone przez klienta w związku z prowadzonymi wobec niego działaniami upominawczymi i windykacyjnymi nie mogły przekraczać 198 zł.

W świetle zapisów umowy Pożyczkodawca miał prawo rozwiązać umowę z przyczyn leżących po stronie klienta z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia w przypadku opóźnienia ze spłatą zadłużenia wynikającego z umowy przekraczającego 60 dni. Dla skuteczności wypowiedzenia wymagane było doręczenie klientowi oświadczenia o wypowiedzeniu w formie pisemnej.

Pożyczkobiorca zobowiązał się do niezwłocznego informowania pożyczkodawcy o zmianie danych osobowych, w szczególności adresu do korespondencji lub zamieszkania.

Miesięczna rata wynosić miała około 220zł.

Dowód: - umowa pożyczki k – 17 – 22,

- harmonogram spłaty pożyczki k - 23.

W związku z zaległością w spłacie rat pożyczki w dniu 1 lipca 2015r. sporządzono monit informujący o zaległości przekraczającej 10 dni. W dniu 17 lipca 2015r. sporządzono wezwanie do zapłaty w związku z opóźnieniem wynoszącym 20 dni.

W dniu 22 września 2015r. wysłano do Z. Ł. ostateczne wezwanie do zapłaty w związku opóźnieniem przekraczającym 30 dni pod rygorem wypowiedzenia umowy.

W dniu 08 października 2015r. wypowiedziano Z. Ł. umowę pożyczki z zachowaniem dwutygodniowego okresu wypowiedzenia w związku opóźnieniem przekraczającym 60 dni.

Dowód: - monit z 01.07.2015r. k- 24,

- wezwanie do zapłaty z 17.07.2015r. k- 25,
- ostateczne wezwanie do zapłaty z 22.09.2015r. k - 26,
- wypowiedzenie umowy z 08.10.2015r. wraz z dowodem nadania k – 27 - 28.

Zadłużenie Z. Ł. wynosi: kwota 666,64 zł tytułem niespłaconego kapitału, 7,40 zł tytułem skapitalizowanych odsetek umownych/kredytowych liczonych od kwoty kapitału 666,64 zł od dnia następnego po dniu zapłaty ostatniej raty pożyczki to jest od 25.09.2015r. do dnia poprzedzającego wniesienie pozwu to jest do dnia 09.11.2015r., 75 zł tytułem przekazania sprawy do windykacji, opłata przygotowawcza w łącznej wysokości 103,39 zł, opłata administracyjna w kwocie 60 zł.

Dowody: - umowa pożyczki k – 17 – 22,

- harmonogram spłat pożyczki k – 23,
- fakt przyznany przez pozwanego.

Z. Ł. mieszka wraz z żoną. Utrzymuje się z emerytury górniczej, która po potrąceniach komorniczych wynosi 2.100 zł. Z emerytury pozwany ponosi następujące wydatki: energia elektryczna 270 zł, woda 120 zł, , telefon 40 zł, raz na kwartał podatek 279 zł; spłaca dobrowolnie zadłużenie wobec firm windykacyjnych, tj. Kruk 200 zł, KredytOK. 190 zł, A. od kwietnia 180 zł, (...) Kredyt od 150 do 200 zł, A. Polska z tytułu innej łączącej go umowy pożyczki na kwotę 150 zł. Na lekarstwa wydaje ok. 80 zł,

Dowód: - przesłuchanie pozwanego k – 33 verte.

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo co do zasady zasługuje na uwzględnienie w całości.

Poza sporem w przedmiotowej sprawie było , że strony łączyła umowa pożyczki. Nie budził wątpliwości również fakt, iż pożyczka ta w związku z zaległością przekraczającą 60 dni została skutecznie wypowiedziana. Pozwany Z. Ł. podpisując umowę pożyczki zobowiązał się bowiem do jej spłaty w terminach określonych w harmonogramie spłat i z obowiązku tego winien był się wywiązać. Poza sporem pozostawała również wysokość zaległości pozostałej do spłaty. Pozwany na rozprawie przyznał wysokość zadłużenia wynikającego z zawartej przez niego umowy pożyczki. Zgodnie zaś z art. 229 k.p.c. nie wymagają dowodu fakty przyznane przez stronę przeciwną, jeżeli przyznanie nie budzi wątpliwości. Okoliczności zatem wskazywane przez stronę powodową w pozwie a istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, Sąd uznał za przyznane przez stronę pozwaną, tym bardziej że przedstawione przez powoda dowody w sprawie potwierdzają zaistnienie wskazywanych przez niego okoliczności faktycznych. Żądanie zatem zapłaty kwoty 912,43 zł, co do zasady należało uznać za uzasadnione, o czym orzeczono w punkcie I wyroku.

Odsetki od kwoty 912,43 zł zasądzone zostały zgodnie z żądaniem zawartym w pozwie od dnia wniesienia pozwu, jednakże nie do dnia zapłaty , lecz do dnia wyrokowania, tj. 17 marca 2016r., w związku z rozłożeniem zasądzonej należności na raty. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego (III CZP 126/06 uchwała SN 2006-12-15 OSNC 2007/10/147) rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty na podstawie art. 320 k.p.c. ma ten skutek - wskazany w uchwale składu siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 22 września 1970 r., III PZP 11/70 (OSNCP 1971, nr 4, poz. 61) - że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat.

W tym zatem zakresie, żądanie odnośnie odsetek za okres od dnia następnego po wydaniu wyroku do dnia płatności poszczególnych rat, zostało w punkcie II wyroku oddalone. Odsetki należące będąc się zaś stronie powodowej od dnia

płatności poszczególnych rat - w przypadku uchybienia terminowi ich płatności. Z racji tego, że ustawodawca z dniem 1 stycznia 2016r. dokonał rozróżnienia na „odsetki ustawowe” (tzw. kapitałowe) (o których mowa w art. 359 k.c.) i „odsetki ustawowe za opóźnienie” sensu stricte (o których mowa w art. 481 k.c.) i które – od 1 stycznia 2016r. - różnią się, co do swojej wysokości, toteż Sąd zasądając odsetki doprecyzował, że chodzi o odsetki ustawowe „za opóźnienie”, a więc o odsetki, o których mowa w art. 481 k.c., aby na etapie wykonania wyroku nie było w tym względzie wątpliwości.

Sąd w punkcie III zasądzone świadczenie rozłożył na 6 rat zgodnie z art. 320 k.p.c. Trudna sytuacja materialna pozwanego uzasadniała rozłożenie pozwanemu zasądzonych świadczenia na raty, albowiem nie byłby on w stanie jednorazowo uiścić żądanej kwoty bez uszczerbku dla utrzymania siebie i rodziny. Rozłożenie zaś pozwanemu świadczenia na 6 rat w kwocie po 150 zł (pierwszych 5 rat) i 162,43 zł (rata szósta powiększona o odsetki ustawowe za opóźnienie wyliczone od kwoty 912,43 zł za okres od dnia wniesienia pozwu tj. 13 listopada 2015r. do dnia wyrokowania tj. 17 marca 2016r.) pozwoli mu – zdaniem Sądu – na wywiązanie się z obowiązku zapłaty wobec strony powodowej, jak i pozostałych wierzycieli których pozwany spłaca, i tym samym uchroni pozwanego przed wszczęciem postępowania egzekucyjnego oraz dodatkowymi wysokimi kosztami, jakie się z tym wiąże. Ochrona dłużnika – zdaniem Sądu – nie została postawiona ponad ochronę wierzyciela, albowiem okres na jaki zostało rozłożone świadczenie nie jest długi, a i kwota miesięcznych rat ekonomicznie odczuwalna dla wierzyciela.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. Na koszty procesu poniesione przez stronę powodową złożyły się: opłata sądowa od pozwu w kwocie 30 zł, koszty zastępstwa procesowego w wysokości 180 zł oraz opłata skarbową od pełnomocnictwa w kwocie 17 zł.